

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Факультет іноземної філології
та соціальних комунікацій

IX

**ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

15-16 квітня 2021 року

Матеріали

СЕКЦІЯ 5. РЕЛІГІЯ І КУЛЬТУРА В ЖИТТІ СУСПІЛЬСТВА

Олена Щербина-Яковлева,

докт. філос. наук, професор

професор кафедри психології, політології та соціокультурних технологій

Сумського державного університету

Єкатерина Кравченко,

студентка Сумського державного університету

ПРОСУВАННЯ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО КІНОМИСТЕЦТВА В СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Актуальність теми. Процес розвитку будь-якого сучасного суспільства залежить від багатьох факторів, зокрема соціальних, економічних, політичних, демографічних тощо. Але й не останню роль у складі чинників прискорення суспільного розвитку відіграє мистецтво. Саме мистецтво виконує найбільш значущі функції в активізації духовної життєдіяльності різних вікових груп суспільства. Мистецтво має прямий формуючий вплив на соціальну поведінку та виховання, мораль, ціннісні орієнтації, стереотипи кожної окремої особи.

Одним із найбільш впливових масових видів мистецтва є кіно, що давно досягнуло піку своєї популярності і має велику освітню і естетичну силу.

На сьогоднішній день кіно – популярна і широко запитувана форма мистецтва. Кіно є звичною та доступною сферою розваг. Переглядати кінофільм можна в будь-який час по телевізору, комп'ютеру або в кінотеатрі. Більшість кінофільмів легко сприймаються і не вимагають таких глибоких знань та навичок, як наприклад, сприйняття професійного живопису, співів або танцю. Сучасне суспільство звикло до постійного перегляду кінофільмів, адже завдяки цьому люди здатні отримувати нову та цікаву інформацію, переживати широкий спектр емоцій. Перегляд кінофільму зазвичай трактується як форма спокійного дозвілля. Але кіно за своїми основними ознаками вважається

мистецтвом. Протягом десятиліть в цій галузі накопичені ознаки високого ступеня майстерності. Із чорно-білого німого ролика кінця XIX століття кіно перетворилося на феєричне видовище, що належить глядачам XXI століття.

Сьогодні кінематографія – насамперед індустрія, галузь культурного виробництва, яка є значущою складовою економіки розвинених держав, приносячи колосальні прибутки.

Саме заради прибутковості кіно орієнтоване на колективне сприйняття, на задоволення «усереднених бажань» масового глядача. Кожен рік з'являються нові фільми, що встановлюють рекорди за переглядами, касовими зборами та відгуками. Кіноіндустрія настільки швидко розвивається, що кіноглядачі не встигають стежити за процесом і виходом нового кіно. Кіно приваблює все більше глядачів завдяки тому, що використовуються абсолютно нові технології, що дозволяють глядачам насолоджуватися спецефектами і гарною якістю зображення самого фільму. Так наприклад, світовий ринок кінопрокату встановив новий рекорд в 2019 році: загальна виручка галузі склала 45,1 млрд. дол. США (+ 9,2%). Касові збори в США і Канаді склали 11,4 мільярда доларів від загальносвітового показника, що значно більше, ніж в будь-якому іншому регіоні світу. Однак це не означає, що ринки за межами Голлівуду не можуть виробляти якісне кіно. Слід визнати, що попит на неангломовні фільми набагато нижчий і, як правило, не залучає таку велику аудиторію, але все ж має потенціал для успіху.

На проблему становлення та існування українського кінематографу звертали увагу такі наукові діячі як В. М. Андрущенко, Ж. О. Безвершук, С. Д. Безклубенко, Ю. П. Богуцький, Л. І. Госенко, В. В. Ілляшенко, Н. М. Капельгородська, К. В. Котенко, Г. В. Чміль, Л. В. Новохатько та інші. Беззаперечно що в останні роки українська кіноіндустрія зазнає стрімкого зростання. Українські фільми постійно демонструються у вітчизняному кінопрокаті та беруть участь в конкурсах та світових кінофестивалях. Нові та перспективні митці дебютують із своїми повнометражними фільмами.

Простежується налагодження співпраці українських кінокомпаній із державою і міжнародними партнерами.

Протягом 2018 року за підтримки Держкіно було знято 26 повнометражних фільмів. У 2019 році в Україні було завершено виробництво 46 фільмів. Станом на початок лютого 2020 року в виробництві знаходилось 94 фільми. Такий стан розвитку української кіноіндустрії має істотні відмінності, у порівнянні з ситуацією, яка була на початку XXI століття, коли кількість нових українських фільмів була взагалі незначною, і більшість з яких залишалися нецікавими та непоміченими аудиторією в Україні і у світі відповідно.

Розвинута індустрія кіно приносить доволі значну частку грошей, тим самим поповнюючи бюджет країни. Створювати фільми високої якості вигідно не лише для економіки, але й загального світового сприйняття та визнання держави, що здатна на конкуренцію з іншими. В свою чергу одним з дієвих напрямків просування кіномистецтва можуть слугувати спеціальні заходи. Наприклад, фестивалі, які є важливими платформами для розвитку кіно. Справжній успіх українського кіно ще не настав, але засади для цього створюються вже на сучасному етапі.

В межах такого цікавого *об'єкта дослідження*, як процес просування сучасного українського кіномистецтва, ми виділяємо в якості центрального *предмета власної наукової розвідки* засоби його популяризації в середовищі першокурсників СумДУ, які приїхали із районних центрів та селищ міського типу. Отже, маємо *на меті* не тільки дослідити сучасний стан і тенденції розвитку українського кіномистецтва, а й здійснити практичний пошук корисних засобів просування сучасного українського кіномистецтва в студентському середовищі.

Сформульована мета дослідження обумовлює наступні його *основні завдання*:

- Здійснити огляд та узагальнення наукової літератури, у якій відображаються особливості сучасного українського кіномистецтва та

обговорюється проблема його конкурентоспроможності на ринку кінопродукції;

- Розглянути, спираючись на наукові джерела, існуючі форми та засоби просування продуктів сучасного кіномистецтва у молодіжному середовищі;

- За допомогою аналізу документів, формалізованих співбесід та опитувань схарактеризувати особливості спільноти першокурсників СумДУ, які приїхали із районних центрів та селищ міського типу, з погляду їх споживацького ставлення до продукції кіномистецтва;

- Методами емпіричних досліджень дослідити рівень знайомства спільноти першокурсників з продукцією українського кіномистецтва;

- Виділити та обґрунтувати практичний метод просування сучасного українського кіномистецтва в середовищі першокурсників СумДУ, які приїхали із районних центрів та селищ міського типу.

Методи дослідження. Для реалізації сформульованих завдань передбачається використання таких методів дослідження, як:

1. Аналіз накопиченої інформації, що здобута у процесі вивчення наукових джерел – для визначення провідних понять та уточнення спеціальної термінології, яка вживається у дослідженні;

2. Узагальнення накопиченої інформації - для її скорочення та змістовного згрупування існуючих у наявній науковій літературі визначень специфіки проблеми просування кіномистецтва у різних соціальних групах населення;

3. Систематизація здобутих визначень та узагальнень - для ґрунтовної розробки концепції ефективних практичних методів просування сучасного українського кіномистецтва у студентській аудиторії;

4. Моделювання – для визначення технологічних особливостей плану організації та проведення прикладного експерименту з апробації виокремленого методу просування продуктів сучасного українського кіномистецтва;

5. Синтез провідних визначень та підходів – для змістовного підготовки тексту рекомендацій з практичного опрацювання прикладного експерименту.

Гіпотезою дослідження є припущення про ефективність використання для популяризації сучасного українського кіномистецтва у студентському середовищі такої форми соціокультурної діяльності, як edutainment – поєднання навчально-пропагандувальної та ігрової діяльності.

На даному етапі дослідження відбувається збір наукової літератури, обґрунтування вихідних теоретичних понять дослідження, а також моделювання інструментарію для обстеження запитів студентської молоді щодо продукції сучасного українського кіновиробництва.

Список використаних джерел:

1.Щербина-Яковлева О. Ю. Поняття соціокультурної діяльності: філософські та культурологічні виміри. *Світогляд-філософія-релігія*. 2017. С. 71–79.

2.Щербина-Яковлева О. Ю., Назаров М. С. Компетентність менеджера соціокультурної діяльності з вимірювання соціокультурних ефектів. *Вестник Киевского национального университета культуры и искусств*. Серія «Менеджмент соціокультурной деятельности». 2019. № 2. С. 115–175.

3.Щербина-Яковлева О. Ю. Когнітивний аналіз процесів і продуктів соціокультурної діяльності особистості. *Становлення особистості в умовах сучасного розвитку суспільства: соціально-педагогічний, психологічний, корекційний і медичний аспекти: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф., м.Полтава, 18–19 червня, 2020*. С. 159–166.

Віталій Степанов,

аспірант Запорізького національного університету

ФЕНОМЕН БРИТАНСЬКОГО ВЧЕНОГО ЯК ПОБІЧНИЙ ЕФЕКТ СУЧАСНОЇ НАУКИ

Людина є істотою соціальною, тому її існування нерозривно пов'язане з пізнанням і осмисленням дійсності. Водночас, довкілля є підконтрольною власністю людини: вона змінює світ залежно від власних потреб. Так формується ноосфера – стан біосфери, вирішальним фактором розвитку якого є розумова людська діяльність, зокрема в осередку науки [2, с. 183–534].